

Lambert Speelman
Pretoriaan 32A-01
3072 EN Rotterdam

Bijlage(n):

- geen

Ministerie van Algemene Zaken

De Minister-President
Postbus 20001
2500 EA Den Haag

Rotterdam, 28 augustus 2018

Onze Referentie:

4001792

Betreft:

Uw reactie d.d. 16 mei 2018

.. Ploegt de ploeger den gehelen dag om te zaaien? ...

Weledelgestrenge heer,

In de reactie van directeur S.J. Nawijn lees ik, ik citeer: Hiermee is sprake van een eigen, Europese rechtsorde die bovendien boven die van de lidstaten staat.

Nu heb ik een vraag: "Wat zijn hiervan de gevolgen voor de ontwikkeling van de interne rechtsorde van de afzonderlijke lidstaten?" Niet alleen wordt er in *Staatkunde, Nederland in drievoud* gesproken van, ik citeer: "De organen van de Unie kunnen besluiten nemen die de Nederlandse burgers direct raken (art. 92 GW). De Unie speelt dus een belangrijke rol in de gezagsuitoefening binnen de Nederlandse staat. Als zodanig is het toetsen van de ontwikkelingen in de Europese Unie een essentieel onderdeel van het onderhouden van de kwaliteit van de democratische rechtsstaat Nederland."

Behalve het EU-verdrag en het EU-werkingsverdrag en het beginsel van loyale samenwerking (gemeenschapstrouw, ook wel Unietrouw) zijn er verdragsbepalingen als *gelijkheidsbeginsel*, *gelijkwaardigheidsbeginsel* en *doeltreffendheidsbeginsel*. Nergens lees ik dat de Europese rechtsorde afbraak mag doen aan de interne rechtsorde.

Het mag u bekend zijn dat de moderne staat een gecompliceerd organisme is, waarvan niet gemakkelijk een voorstelling te maken valt. In *Staatkunde, Nederland in drievoud* maken De Jong en Schuszler de grondslagen van de moderne staat inzichtelijk. Zij concentreren zich daarbij op de relatie tussen de staat en het recht. Verschillende opvattingen worden gepresenteerd **die de lezer in staat moeten stellen zelfstandig de essentiële vraagstukken te analyseren** in de relatie tussen staat en samenleving.

Nu doet Nederland evenals de Europese Unie aan geopolitiek en doen zij hun best aan de internationale relaties en betrekkingen te werken, maar welke aandacht gaat er uit naar de burgers en de relatie tussen staat en samenleving? De lezer en de burger die de gevolgen van de afbraak van de interne rechtsorde dagelijks ondervindt ziet is zich er in toenemende mate van bewust dat de kwaliteit van de democratische rechtsstaat Nederland al geruime tijd aan het degenereren is. En indien de minister, de staatssecretaris met het gedecentraliseerd bestuur niet de verantwoording nemen, dan bent u en zijn zij onvermijdelijk medeplichtig aan een degenererende democratie.

Ik lees verhalen en zie het ook in de eigen leefomgeving van doorgeschoten bureaucratie, het niet toepassen van rechtsregels, van een vernederende en beledigende beleid, van een (groeierende) minachting ten opzichte van de medemens, maar ook een sterke hang naar een ideologie (niet alleen onder de islamieten). Wanneer wij niet de verantwoording nemen, dan zijn wij onvermijdelijk medeplichtig aan volkerenmoord.

Democratie is namelijk niet slechts een staatsvorm, maar in de eerste plaats de bijdrage van eenieder aan de gemeenschap en het algemeen belang. Van het terugdringen van de *discretionaire ruimte* (beslissingsvrijheid) in het uitvoeringsproces door aanscherping van wet- en regelgeving, het benadrukken van plichten van burgers en de verdere bureaucratisering van de uitvoering van beleid ondervind ik al geruime tijd de gevolgen. Eén van de uitkomsten is het nodeloos ontstaan van schulden. Ik houd het staatsgezag hiervoor verantwoordelijk.

De bijdrage die de burger mag leveren wordt door maatregelen de verzorgingsstaat om te vormen in sterke mate verhinderd. De kern van het recht, het bestaan van algemeen verbindende regels, op basis waarvan eenieder gelijk wordt behandeld en individuele vrijheid wordt gegarandeerd, wordt al vanuit de jaren zeventig in toenemende mate aangetast en heeft zich al in de jaren tachtig versterkt. Als gevolg van de grote uitbreiding en intensivering die de overheidsbemoeyenis met de maatschappij sinds het einde van de 20e eeuw heeft ondergaan ziet de (jonge) burger zich geconfronteerd met een toenemend aantal regels en is veelal afhankelijk van een specifiek voor hem genomen besluit, als een vergunning. De rechtsvordering is niet alleen ongunstiger en wordt bemoeilijkt, maar wordt ook steeds duurder en is daardoor voor een groeiend aantal landgenoten buiten het bereik geplaatst.

Al in 1893 liet Durkheim zien hoezeer zelfs een hoogstpersoonlijke beslissing als zelfdoding mede bepaald wordt door bepaalde structuurkenmerken, zoals de economische situatie of het gebrek aan politieke stabiliteit. Hetzelfde blijkt ook te gelden voor onder andere partnerkeuze, echtscheidingen en kindertal. – Bron: *Grondbeginselen der Sociologie*

“Voor de staatsbeoefenaar is het nodig het bestaan en de inhoud van dat ongeschreven staatsrecht te kennen. Het is dus ook een bron van staatsrecht.” – Belinfante en De Reede

Minister-president, u bent staatshoofd en de volksvertegenwoordiging is het hoogste ambt en daarom, bijna aan het einde gekomen zijnde, tot slot nog dit begrip: *HET COGNITIEF NIVEAU*: Cognitieve functies zijn functies als het geheugen, leervermogen, taalgebruik en het kunnen begrijpen en uitvoeren van complexe dagelijkse handelingen. Hierbij valt te denken aan psychische processen die te maken hebben met begrip, kennis, herinneringen, problemen oplossen en informatieverwerking. Het is van belang te weten welke cognitieve mogelijkheden de persoon heeft. Naast de verbale mogelijkheden gaat het ook om de performale mogelijkheden van de persoon. Het (cognitieve) functioneren is in kaart te brengen. Overschatting of onderschatting van het cognitieve niveau houdt in dat de ‘cliënt’ niet conform zijn verstandelijke vermogen wordt benaderd. Dit kan resulteren in overbelasting, overprikkeling, overvraging, onbegrip, deprivatie en verveling.

De volksvertegenwoordiger, ook het staatshoofd, zullen niet alleen op de Grondwet, maar ook op allerlei andere zaken bedacht moeten zijn. Een sterke cognitie draagt bij tot het vermogen tot probleemoplossing en besluitvorming. Het ontbreken daarvan en/of een tekortkoming in de ontwikkeling van andere professionele eigenschappen - evenals de afwezigheid daarvan - is oorzaak van een verminderd functioneren. Indien u en/of andere leden van de Staten-Generaal niet leert van

uw eigen begane fouten, dan hindert u en/of deze de vooruitgang. Uw visie, evenals dat van anderen, de mate waarin u kunt inschatten welke de (eventuele) gevolgen zijn van uw besluiten zullen van invloed zijn op het functioneren van de Nederlandse staat evenals de toekomst van onze jongeren. Dat anderen nog proberen u te handhaven, is voor mij onbegrijpelijk. Ik hoop dat u zelf de conclusies trekt en uw vertrek aankondigt.

Hoogachtend,

Lambert Speelman